

A fahonvéd: Az már bizonyos, hogy senki se látta még a holnapi napot.

En: A tegnapi meg elfelejtjük, mint csapat, papot jó Csokonay Mihály.

A fahonvéd: Papot még igen, de csapat még a Szent Mihály lován se szokás elfelejteni...

HIREK

0000

Aktuális strófák.

Az üz —

letek

hetek

óta hatkor zárnak,

de az illetékesek

várnak

kérdésemre a felelettel,

bár azt sokan várják:

— Ezután a szállítókat is

az üzletekkel zárják?

A paprika

közül — jaj! — tánc volt

s elsáncolt

hadállásukból előléptek

a paprikások

s ismét mások

és szavaltak és követeltek

s mindenkit megfövegeltek

vigyoros képpel,

ám szólt Nagy Ferenc:

— Engem nem fogtok meg

semmiféle léppel!...

Ugy örülök ennek,

hogy Helfferich és Michélis mennek

Bétman után

és azután

minden rendjén halad, —

csak kár, hogy az új ut is, — ó!

Bétmanoké marad!

— **Időjárás.** Jobbára borult idő várható sok helyütt esővel és hőemelkedéssel. Sűrűnyprognózis: Eső, enyhébb. Déli hőmérséklet 9.5 fok C.

— **Károly király nevenapja.** Budapestről jelentik: Az egyház, a hivatalos világ és a főváros közönsége november 4-én először ünnepli meg Károly király nevenapját. A hivatalos főistentisztelet ezen a napon délelőtt tíz órakor lesz a budavári koronázó főtemplomban. Az ünnepi misét dr. Csernoch János biboros, hercegprimás fogja mondani nagy segédlettel.

— **Mezőssy elvesztette aktatáskáját.** Budapestről telefonálja tudósítónk: A „8 Órai Ujság“ írja: Rendkívül kinos és szokatlan eset központjába került tegnap Mezőssy miniszter. A miniszter tegnap este 9 órakor autójával elhagyta a minisztertanács ülését és irattáskájával, amelyben fontos iratok voltak, a Baross-utcába ment, az irattáskát az autó ülése alá tette és meghagyta a sofőrnek, hogy az aktatáskával szombaton reggel 9 órakor jelentkezzék a földművelési miniszteriumban. A sofőr még az éj folyamán jelentette a miniszternek, hogy az autóval defektus történt és a motor kijavitása közben az aktatáskát valaki ellopta a gépkocsiról. A miniszter nyomban jelentést tett a főkapitánynak, aki a legügyesebb detektíveket bizta meg a nyomozással. A nyomozás eddig eredménytelen maradt. A főkapitány megerősítette az aktatáska ellopásáról szóló hírt. Viszont kijelentette azt is, hogy a rendőrség megállapította, hogy a sofőr hazudott, mert az autót defektus nem érte, hanem a sofőr bement egy kis kocsmába, ahol egy óra hosszáig időzött, miközben az autót őrizetlenül hagyta és ezalatt az idő alatt lopta el valaki az irattáskát.

— **Luze százados öngyilkos lett.** Bécsből jelentik: Luze Antal százados, akit a hadosztálybiróság tegnap a tisztikarból való

eltávolításra és egy évi fogházbüntetésre ítélte, szombaton délután a lakásán föbelötte magát és meghalt.

— **A közalkalmazottak ellátása.** Budapestről jelentik: Wekerle Sándor miniszterelnök-pénzügyminiszter a pénteki minisztertanácsban előterjesztette a tisztviselők segítéséről szóló javaslatot, amelyet a minisztertanács beható vita után elfogadott. A javaslat szerint a tisztviselők pótlékát felemelik a IX. osztályig száz százalékkal. A VIII. osztálytól egész fel a III. fizetési osztályig a háborus pótlék fokozatosan csökken lefelé 50 százalékgig, úgy hogy a III. osztályba tartozók 50 százalékos pótlékot kapnak. Gróf Serényi Béla kereskedelemügyi miniszter a minisztertanácsban elfogadta a vasutasok fizetésjavítását. A minisztertanács elhatározta a napi díjaknak és az óradíjaknak fölemelését. Elhatározta még a kormány, hogy az állami tisztviselői beszerzési csoportokat külön kedvezményekben részesíti és gondoskodni fog a közalkalmazottak ruha- és cipőellátásáról is az országos népruházati bizottság útján.

— **Várja a hatóság a telet.** Dr. Somogyi Szilveszter polgármesternek néhány előterjesztését tárgyalta szombati ülésén a tanács. A polgármester mindenekelőtt a kisiparosok nehéz helyzetén kíván könnyíteni, legalább annyiban, hogy a félliteres petróleum fejkvótát egy literre fölemeljék. A rájuk következő téli időben ugyanis az iparosok a nap legnagyobb részében munkátlanságra lennének kárthatva világítóanyagok hiányában. Egy liter petróleum sem sok egy hónapra, sőt alig valami, de mégis több a — félliter-nél. Megkapják a liter petróleumot az otthon dolgozó varrónők is. Szeretne a polgármester több petróleumot juttatni azoknak a családoknak is, ahol középiskolai diák van és

Egy kiadatlan vers a régi időből.

A csöndes öreg palotában, melynek erkélyéről lefelé is, fölfelé is a legbájosabb tájképet mutatja az ezüst fényében folydogáló Tisza, ezen a szép téli estén ki voltak világítva az összes ablakok. A termekben összenéztek a régi pulituros butorok és egymástól kérdezték: mi ez?... Urak, urnők hangosítják be a szobákat, melyek máskor mindig olyan csöndesek, mintha imádkoznának bennük az emberek. A kakukos-óra is hangosabban vert, nem tudta megérteni, hogy a gazdájának miért van olyan jó kedve, még a kacagása is hangzik. Máskor estenden leült nyugodtan, szó nélkül az ebédlő-asztal mellé, ami időtlen-idők óta nem volt kihuzva és öreg párjával legfeljebb arról beszélt, hogy milyen ropogásra süttötte ma a malapecsenyét Zsuzsi, az ifjuságtól messze elmaradt szakácsnő. Meg talán arról esett még egy-két szó, hogy mennyi bosszúságot okozott ma a hivatal, ez a nagy labirintus, melynek apró szobáiban nekigörnyedten dolgoznak reggeltől délutánig az állam fehér rabszolgái. Ezt is halkán mondta a nagyságos ur, nehogy meghallja valaki, akinek a hivatalos dolgokhoz nires jussa beleütni az orrát.

Vidám este volt ez, odakint szeliden hullott a hó és lassacskán fehér lombokat varázsolt az ujszegedi partmenti füzesekre, melyek éjjelre olyanok lettek, mint fehér erdő a képzelet csudás világában. A társaság is egyre hangosabb lett, nekihevültek az arcok és a jókedv piros madara szálldosott egyik szobából a másikba. Ekkor állt föl helyéről a poéta és szót kért.

— No — átalkodtak meg az emberek — talán csak nem akar komoly dikiót mondani ez a Sándor!...

És vajjon ki várhatott volna komoly, ünnepélyes beszédet a csillogó szemű, nagy barnabajuszu „helyettes“-től, aki hivatalában a legpontosabb bürokrata volt, de ha egyszer az íróasztala mellől társaságba került, a legbohémabb fiuvá vált. Mint a méz, úgy esurgott az ajkáról a humor s akár a legnagyobb társaságra is reávarázsolta a legkedvesebb derűt. Ma is olyan ő egyébként, csak abban különbözik az „ifju“ Sándortól, hogy egy lépcsővel magasabbra emelkedett a hivatalos lajtorján, a bajusza is megezüstösödött és ritkábban megy társaságba, a tréfálkozás aranyesőjét pedig nem szavakban hullatja a fehér asztal fölé, hanem ehelyett lelke kristályait papírra harmatoztatja, mert hát a vér nem válhat vízzé. S a gyöngybetűkkel teleirt kutyanyelvet élteszi a régi, sárguló író-sok közé, hogy csak akkor juttassa őket napfényhez, ha egészen bizalmas körben van s csupa kedvességéből mosolyt akar fakasztani a hallgatója ajkán.

Igy került elő az üvegajtós könyvszekrény egyik rejtett fiókjából ez az akkor elmondott alábbi vers is, megcáfolásul annak, amit ama bizonyos téli estvéli társaság tételzett fel egy pillanatra a bohémlelkű Sándorról, s amely vers az ő engedelmével nélkül kerül ma a *Délmagyarország* hasábjaira vasárnapi delektálásul

Kenyerelemek javát amint már megettem,
Hat évvel ezelőtt lantomat letettem.

Jött valami közbe s újból írnom kellett,
Újra verseltem hát rozoga lant mellett.

Sok rossz verset irtam, jó köztük alig volt
Tartalma azonban egynek sem volt koholt
Mind igaz történet, alakjai élnek
Gyermekek és ifjak, — fiatalok, vének.

Ócska lantom most is falról ellenditem
S a legjobb hurját ismét megpenditem
Legyenek elnézők, hogyha véletlenül
Ez a kis zöngemény nem nagyon sikerül

A multkor vacsorán voltunk főnökömnél
Vigan mulatoztunk, azonban nem sörnél,
Bort ittunk, buckait, Kertész pék gyártotta,
Szüretkor a szőlőt a vízbe mártotta.

Ilyen formán nem volt nagyon erős a bor
Egyik üveg után másakra jött a sor.
Egyott liter számra a szép átlátszó nedv
S éjjel felé bizony emelkedett a kedv.

De hogy elől kezdjem: elmeselem sorba,
Hogy a jó vacsora nem hullott a porba.
Kitűnő eledel a káposzta leves,
Hogyha az embernek orra bortól veres

Káposzta levestel kezdtük a vacsorát,
Közbe-közbe ittuk házi gazdánk borát.
Jött aztán a pulyka, sütemény, sajt, torta,
Száras lett ezektől mindannyiunk torka.

Aki esőbe jár, vizes lesz kalapja,
A jó buckainak jó volt az alapja,
Mint a nyári esőt mohón szivja a por,
Torkunkon is vigan sietett le a bor.